

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA

NILSA WAHLA

od 10. rujna 2015.(1)

u predmetu C-294/14

ADM Hamburg AG

protiv

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(zahtjev za prethodnu odluku koji je sastavio Finanzgericht Hamburg (Porezni sud u Hamburgu, Njemačka))

„Prijevoz – Carinska unija i Zajednička carinska tarifa – Carinski zakonik Zajednice – Carinske povlastice – Članak 74. stavak 1. Uredbe (EEZ) br. 2454/93 – Proizvodi s podrijetlom izvezeni iz države korisnice – Zahtjev da proizvodi deklarirani za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji budu isti kao i proizvodi koji su izvezeni iz države korisnice iz koje se smatra da su podrijetlom – Pošiljka koja se sastoji od mješavine sirovog ulja palminih koštica (jezgri) podrijetlom iz nekoliko država koje uživaju istu carinsku povlasticu“

1. U predmetu pred sudom koji je uputio zahtjev sirovo ulje palminih koštica (jezgri) uvezeno je u Europsku uniju iz različitih država Srednje i Južne Amerike koje sve uživaju istu carinsku povlasticu. Za potrebe prijevoza, ulje podrijetlom iz nekoliko od tih država uliveno je u jedan spremnik i deklarirano za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji kao mješavina.

2. U tom kontekstu, postavlja se pitanje kako za potrebe primjene carinske povlastice treba postupati kad je riječ o miješanju proizvoda podrijetlom iz različitih država. To nije, od Suda se zahtijeva da pruži smjernice o pravilnom tumačenju članka 74. stavka 1. Uredbe br. 2454/93(2) – koji ne dopušta izmjenu ili preoblikovanje proizvoda – i osobito o zahtjevu da proizvodi deklarirani za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji budu isti kao i proizvodi koji su izvezeni iz države korisnice iz koje se smatra da su podrijetlom („uvjet istovjetnosti“).

I – Pravni okvir

A – *Uredba (EZ) br. 732/2008(3)*

3. Članak 5. Uredbe br. 732/2008/ propisuje:

„1. Predviđene carinske povlastice primjenjuju se na uvoz proizvoda uključenih u dogovor koji koristi država korisnica njihovog podrijetla

2. U svrhu dogovora iz članka 1. stavka 2., pravila o podrijetlu u odnosu na definiciju koncepta

proizvoda s podrijetlom, postupaka i na?ina administrativne suradnje s tim u vezi, jesu ona predvi?ena Uredbom (EEZ) br. 2454/93.

[...]"

B – Uredba (EEZ) br. 2454/93

4. Uredba br. 2454/93 utvr?uje odredbe za provedbu Carinskog zakonika Zajednice(4).

5. Uvodna izjava 16. u preambuli Uredbe br. 1063/2010, kojom je izmijenjena Uredba br. 2454/93, objašnjava da postoji potreba za fleksibilnoš?u jer su pravila koja su bila na snazi u vrijeme donošenja uredbe o izmjeni zahtijevala dokaz o izravnom prijevozu u Europsku uniju koji se teško može dobiti. Zbog tog zahtjeva, neka roba kojoj je priložen valjan dokaz o podrijetlu ne može stvarno uživati povlašten tretman. Zbog toga se smatralo primjerenim uvesti novo, jednostavnije i fleksibilnije pravilo koje je usredoto?eno na to da roba podnesena carinarnici za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji bude jednaka robi koja je napustila državu korisnicu izvoznicu, pri ?emu je klju?no da ta roba tijekom prijevoza ni na koji na?in nije bila izmijenjena ili preoblikovana.

6. ?lanak 72. Uredbe br. 2454/93 propisuje:

„Smatra se da su sljede?i proizvodi podrijetlom iz države korisnice:

(a) proizvodi koji su u cijelosti dobiveni u toj državi u smislu ?lanka 75.;

(b) proizvodi koji su dobiveni u navedenoj državi i sadrže materijale koji nisu ondje dobiveni u cijelosti, pod uvjetom da su odnosni materijali podvrgnuti dostatnoj obradi ili preradi u smislu ?lanka 76.“

7. ?lanak 74. Uredbe br. 2454/93 navodi:

„1. Proizvodi deklarirani za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji su isti kao i proizvodi koji su izvezeni iz države korisnice iz koje se smatra da su podrijetlom. Oni ne smiju biti izmijenjeni, na bilo koji na?in preoblikovani ili podvrgnuti postupcima osim postupcima koji su potrebni kako bi se o?uvali u dobrom stanju, prije deklariranja za puštanje u slobodan promet. Skladištenje proizvoda ili pošiljaka i dijeljenje pošiljaka mogu?e je ako se obavlja pod odgovornoš?u izvoznika ili kasnijeg imatelja robe i ako proizvodi ostanu pod carinskim nadzorom u državi (državama) provoza.

2. Uskla?enost sa stavkom 1. smatra se ispunjenom osim ako carinsko tijelo ima razlog misliti suprotno; u takvim slu?ajevima, carinsko tijelo može zahtijevati da pruži dokaz o uskla?enosti, koji se može pružiti bilo kojim putem, uklju?uju?i ugovorne isprave o prijevozu kao što su brodski tovarni list ili ?injenični ili konkretni dokazi koji se temelje na ozna?avanju ili broj?anom ozna?avanju paketa ili bilo koji dokaz u vezi sa samom robom.“

II – ?injenice iz kojih proizlazi spor, glavni postupak i prethodno pitanje

8. Društvo ADM Hamburg AG (u daljnjem tekstu: ADM Hamburg) 11. kolovoza 2011. uvezlo je nekoliko pošiljaka sirovog ulja palminih koštica (jezgri) iz Ekvadora, Kolumbije, Kostarike i Paname u Njema?ku radi puštanja u slobodan promet u Europskoj uniji. Sve te države su države izvoznice uklju?ene u GSP(5). Ulje je prevezeno u razli?itim spremnicima teretnog broda. Kako bi iskoristio povlasticu, ADM Hamburg podnio je potvrde o povlaštenom tretmanu koje su izdale navedene države.

9. Predmet pred sudom koji je uputio zahtjev odnosi se samo na jednu od tih pošiljaka (u

daljnjem tekstu: predmetna pošiljka). Predmetna pošiljka sadržavala je mješavinu sirovog ulja palminih koštica (jezgri) podrijetlom iz različitih država korisnica.

10. Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Glavni carinski ured u Hamburgu) 8. prosinca 2011. donio je rješenje o utvrđivanju uvoznih carina. U pogledu predmetne pošiljke odredio je uvozu carinu na temelju carinske stope za treće države, odnosno bez odobranja zatraženog povlaštenog tretmana za pošiljku. Razlog za odbijanje povlaštenog tretmana u biti je bila činjenica da je sirovo ulje palminih koštica (jezgri) iz različitih uvoznih pošiljaka iz različitih država podrijetla bilo pomiješano u jedan spremnik.

11. Nakon neuspješne upravne žalbe, ADM Hamburg pokrenuo je postupak pred Finanzgerichtom Hamburg (Porezni sud u Hamburgu, Njemačka). Finanzgericht Hamburg imao je sumnje o pravilnom tumačenju relevantne odredbe prava Unije pa je odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Je li u slučaju kao što je ovaj ispunjena činjenična pretpostavka iz članka 74. stavka 1. prve rečenice [Uredbe br. 2454/93] prema kojoj proizvodi deklarirani za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji moraju biti isti kao i proizvodi koji su izvezeni iz države korisnice iz koje se smatra da su podrijetlom, kada veće količine sirovog ulja palminih koštica (jezgri) iz različitih država izvoznica koje su korisnice općeg sustava povlastica (GSP), iz kojih se smatra da je navedeno ulje podrijetlom, nisu izvezene te potom uvezene u Europsku uniju na način da su međusobno fizički odvojene, već su prilikom izvoza stavljene u isti spremnik teretnog broda te se u tom spremniku međusobno pomiješane uvoze u Europsku uniju, pri čemu se može isključiti mogućnost da tijekom transporta tih proizvoda pa sve do njihovog puštanja u slobodan promet u spremnik transportnog broda dospiju drugi proizvodi, a osobito oni koji nisu u sustavu povlastica?“

12. ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt i Komisija podnijeli su pisana optovanja. Te su stranke, osim Hauptzollamta Hamburg-Stadt, također podnijele usmena optovanja na raspravi održanoj 11. lipnja 2015.

III – Analiza

A – Pitanje

13. Je li uvjet istovjetnosti između proizvoda koji su napustili državu korisnicu i onih koji su predočeni carini radi puštanja u slobodan promet u Europskoj uniji, kako je propisan člankom 74. stavkom 1. Uredbe br. 2454/93, ispunjen kad je sirovo ulje palminih koštica (jezgri) podrijetlom iz nekoliko država koje uživaju istu carinsku povlasticu uliveno u isti spremnik teretnog broda i uvezeno kao mješavina u tom spremniku? To je bit pitanja čije razjašnjenje u ovom predmetu od Suda zahtijeva sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku. Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku bio je potaknut da od Suda zatraži pojašnjenja ovog pitanja ne samo zato što Sud dosad nije imao priliku razjasniti značenje članka 74. Uredbe br. 2454/93 već i zato što nadležna carinska tijela država članica imaju neusklađene stavove o tom pitanju.

14. Točnije, postoji nesigurnost u pogledu pitanja isključuje li miješanje proizvoda – koji su u ovom slučaju međusobno zamjenjivi i materijalno, s obzirom na to da je sirovo ulje palminih koštica (jezgri) podrijetlom iz različitih država korisnica istovjetno – mogućnost povlaštenog tretmana. Zbog razloga navedenih u nastavku, smatram da ne isključuje.

B – Novo, fleksibilnije pravilo

15. Započet u podsjećanjem da je prije izmjene članka 74. Uredbe br. 2454/93 Uredbom br. 1063/2010 kako bi uvoznik mogao uživati povlasticu bilo potrebno podnijeti dokaz o izravnom

prijevozu u Europsku uniju, što je bio zahtjev koji je često bilo teško ispuniti. Kao što je to objašnjeno u uvodnoj izjavi 16. u preambuli Uredbe br. 1063/2010, cilj članka 74. Uredbe br. 2454/93 bio je uvesti novo, jednostavnije i u biti fleksibilnije pravilo usredotočeno na cilj da deklarirana dobra budu jednaka izvezenima.

16. Na početku, također bih istaknuo da se uvjet istovjetnosti, kako je propisan člankom 74. stavkom 1. Uredbe br. 2454/93, ne smije promatrati odvojeno, već kao dio cjeline, i to u vezi s člankom 74. stavkom 2., koji navodi da se usklađenost s uvjetom istovjetnosti *smatra ispunjenom osim ako carinsko tijelo ima razlog misliti suprotno*. Drugim riječima, ako carinsko tijelo nema razlog misliti da deklarirani proizvodi pušteni u slobodan promet nisu isti kao i izvezeni, ono mora prihvatiti da se radi o istovjetnim proizvodima.

17. U predmetu pred sudom koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku nesporno je podrijetlo proizvoda. Također je nesporno da bi ulje iz sporne pošiljke, da nije bilo pomiješano, uživalo povlašten tretman. Osim toga, predmetni proizvodi međusobno su zamjenjivi i materijalno, s obzirom na to da je sirovo ulje palminih koštica (jezgri) istovjetno. Smatram da bi pretpostavka istovjetnosti propisana člankom 74. stavkom 2. kao i činjenica da nema sumnje u podrijetlo proizvoda trebala sama po sebi biti dovoljna za rješenje pitanja na kojem se temelji glavni predmet.

18. Točno je da se može tvrditi da je carinskom tijelu teže pregledati i uzeti uzorke uvezenih proizvoda kada su proizvodi različitog podrijetla uvezeni kao mješavina. Doista, ovdje se ne smije previdjeti cilj olakšavanja zadatke carinskog tijela da provjeri podrijetlo uvezenih proizvoda. Zapravo ga treba promatrati kao jedno od vodećih načela pri tumačenju Carinskog zakonika i Uredbe br. 2454/93, čiji je cilj provedba Carinskog zakonika. To je tako ne samo zato što je cilj Carinskog zakonika, među ostalim, zajamčiti brz i učinkovit postupak za puštanje proizvoda u slobodan promet(6). Bez ikakve sumnje, iznimno je važno da carinsko tijelo može, ako je potrebno, pregledati robu kako bi provjerilo da odgovara potvrdi o podrijetlu.

19. Stoga je za potrebe povlaštenog tretmana ključna mogućnost utvrđivanja veze između proizvoda, statusa njegova podrijetla i određene potvrde o podrijetlu. Pri utvrđivanju te veze potvrde o podrijetlu imaju ključnu ulogu(7). Sud je naglasio važnost formalnog dokaza o podrijetlu (potvrda o podrijetlu): ustaljena je sudska praksa da se zahtjev za valjanim dokazom o podrijetlu koji je izdalo nadležno tijelo ne bi mogao smatrati pukom formalnošću koja može ostati neispunjena kad se mjesto podrijetla utvrdi drugim dokaznim sredstvima(8).

20. U pogledu predmeta pred sudom koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku, iz tog zahtjeva proizlazi da je ADM Hamburg podnio potvrde o povlaštenom tretmanu u obliku potvrda o podrijetlu za svih pet pošiljaka (Obrazac A) koje su kao takve u ovom slučaju nesporne.

21. U tom pogledu, odredbe koje se odnose na potvrde o podrijetlu iz članka 47. točke (b) Uredbe br. 2454/93 određuju da one moraju sadržavati sve pojedinosti potrebne za prepoznavanje proizvoda na koji se odnose, posebno broj paketa, bruto i neto težinu ili njegov volumen. Nadalje, Prilog 17. Uredbi br. 2454/93 opisuje sadržaj „Obrasca A“. U poljima 5, 6 i 9 obrasca potrebno je naznačiti broj proizvoda, oznake i broj paketa te bruto težinu ili drugu količinu. Na poleđini obrasca, naslovljenoj „Napomene“, pod II. „Opći uvjeti“ u točki (b) dalje se navodi da svaki proizvod u pošiljci mora zasebno ispuniti uvjete.

22. Na prvi pogled, točno je da je miješanje proizvoda različitog podrijetla donekle u suprotnosti sa zahtjevima koji se odnose na sadržaj relevantnih potvrda, ne samo s obzirom na težinu i količinu već i s obzirom na zahtjev da svaki proizvod mora zasebno ispuniti uvjete. U tom smislu, kad je proizvod pomiješan s proizvodom drugog podrijetla na način da je nemoguće ponovno fizički odvojiti dva proizvoda, moglo bi se tvrditi da se ne radi o proizvodu istovjetnom onomu

kakav je bio prije miješanja s drugim. S obzirom na to, argument da bi miješanje carinskom tijelu otežalo provjeru podrijetla ima određenu težinu. U tom smislu, članak 74. stavak 1. može se tumačiti tako da zahtijeva da se proizvodi koji odgovaraju određenoj potvrdi o podrijetlu prevoze na način koji osigurava njihovu fizičku odvojenost.

23. Unatoč tome, ne smatram da to predstavlja dovoljan razlog da se zahtijeva fizička odvojenost pošiljki povezanih s određenom potvrdom o podrijetlu tijekom prijevoza. Postoji nekoliko razloga zbog kojih zauzimam takvo stajalište.

24. Kao prvo, treba imati na umu da je članak 74. dio poglavlja 2. glave IV. dijela I. Uredbe br. 2454/93, koje se odnosi na povlašteno podrijetlo. To nije, ta je odredba dio pododjeljka 2. odjeljka 1. tog poglavlja, koji se odnosi na definiciju pojma „proizvoda s podrijetlom“, to jest proizvoda s podrijetlom iz države korisnice za svrhe primjene carinske povlastice(9).

25. Budući da se cjelokupni pododjeljak 2. odnosi na definiciju proizvoda s podrijetlom, pronalazim malo (ili nimalo) dokaza koji upućuju na to da je cilj uvjeta istovjetnosti osigurati ništa drugo nego da su proizvodi deklarirani za puštanje u slobodan promet zaista proizvodi s podrijetlom – odnosno proizvodi s podrijetlom u državi korisnici, a ne u trećoj državi – za potrebe određivanja uvozne carine (više ili niže, ovisno o podrijetlu proizvoda). To je jedina svrha članka 74. Uredbe. Očito je da se ta odredba ne odnosi, primjerice, na označavanje proizvoda koji se prodaju potrošaču(10).

26. Kao što je to prethodno napomenuto, čini se da se stranke slažu da proizvodi deklarirani za puštanje u promet zaista odgovaraju potvrdama o podrijetlu koje je izdao ADM Hamburg. Suprotna tvrdnja, a još manje dokaz koji bi upućivao na to da su proizvodi iz trećih država bili dodani predmetnoj pošiljci, nisu bili izneseni pred sudom koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku.

27. Kao drugo – i najvažnije – tekućine i rasuti proizvodi poseban su slučaj. Kako sam ja to shvatio, uobičajena je praksa za te proizvode izdati potvrde o podrijetlu za određeno razdoblje i za određenu količinu proizvoda, kojima se zatim dodjeljuje teretni list. Ti su dokumenti nebitni za prijevoz i osobito stvarni utovar teretnog broda, za koji vrijedi potpuno drukčija logika(11). Zbog toga se nipošto ne čini neobičnim da se nekoliko potvrda o podrijetlu povezuje s proizvodima koji se prevoze u jednom spremniku ili prostoru za teret, uključujući situaciju kada svi ti proizvodi imaju podrijetlo iz jedne te iste države.

28. U tom smislu, na raspravi je objašnjeno da su i druge pošiljke sirovog ulja palminih koštica (jezgri) koje je uvezao ADM Hamburg, a ne samo predmetna, zapravo bile mješavine, iako podrijetlom iz jedne države korisnice. Imaju li to na umu, tumačenje članka 74. stavka 1. Uredbe br. 2454/93 kao zahtjeva za fizičkim odvajanjem tekućina ili rasutih proizvoda može dovesti samo do neopravdanog razlikovanja. Zahtjev za fizičkim odvajanjem tijekom prijevoza (temeljen na kriteriju poput države podrijetla ili potvrde o podrijetlu) za tekuću ili rasutu robu imao bi za posljedicu nepovoljniji položaj, glede primjene carinske povlastice, proizvoda koje je teško, pa čak i nemoguće odvojiti jednom nakon što su utovareni u prostor za teret (ili spremnik). Ne vidim kako bi se to moglo opravdati: zašto bi miješanje u spremniku ili prostoru za teret proizvoda koji su međusobno zamjenjivi i materijalno – s obzirom na to da je sirovo ulje palminih koštica (jezgri) istovjetno – činilo „izmjenu ili preoblikovanje“ suprotno članku 74. stavku 1. Uredbe br. 2454/93 kad pomiješani proizvodi imaju podrijetlo iz nekoliko država korisnica, ali ne kad su proizvodi podrijetlom iz jedne države?

29. Glede potrebe provjere podrijetla, koja, prema mojem mišljenju, predstavlja jedini valjani argument koji bi se na prvi pogled mogao upotrijebiti da opravda fizičko odvajanje, napomenuto samo sljedeće: ne razumijem zašto bi bilo lakše provjeriti podrijetlo na temelju potvrda o podrijetlu u situaciji u kojoj se međusobno zamjenjivi proizvodi (tekući ili rasuti) s podrijetlom iz jedne države

prevoze kao mješavina, a teže u situaciji u kojoj je, kao što je to slučaj ovdje, nekoliko potvrda o podrijetlu povezano s pošiljkom koja sadržava međusobno zamjenjive proizvode s podrijetlom iz nekoliko država korisnica. U objema situacijama nekoliko potvrda o podrijetlu povezano je s mješavinom tekućih ili rasutih proizvoda.

30. To me dovodi do zaključnog opažanja. Smatram da se prvom rečenicom članka 74. stavka 2. Uredbe br. 2454/93 uvodi pretpostavka u korist statusa podrijetla. Samo u slučaju kada carinska tijela imaju razloga misliti da proizvodi nemaju status podrijetla, deklarant mora dokazati da pošiljka zapravo sadržava proizvode jednake onima koji su izvorno izvezeni. To može biti učinjeno, kao što je tom odredbom izričito objašnjeno, na bilo koji način, ugovornim dokumentima o prijevozu poput teretnog lista ili inženjerskim ili konkretnim dokazima koji se temelje na označavanju ili brojanom označavanju paketa ili svakim dokazom povezanim sa samim proizvodima. U tom smislu, prijevoz proizvoda kao mješavine ne isključuje povlašten tretman. Ipak, uz rizik iznošenja otvora, uvoznik (deklarant) snosi rizik više uvozne carine ako carinsko tijelo nije uvjereno dokazom koji je predložio o statusu podrijetla proizvoda.

31. Na temelju gore navedenog, smatram da je u okolnostima poput onih na kojima se temelji ovaj predmet – (i.) kada su proizvodi koji su pomiješani materijalno, s obzirom na to da je riječ o sirovom ulju palminih koštica (jezgri), jednaki i međusobno zamjenjivi, (ii.) potječu iz država koje uživaju jednak povlašten tretman i (iii.) kada nema dvojbe o njihovom statusu podrijetla – ispunjen uvjet istovjetnosti između izvezenih proizvoda i onih koji su deklarirani za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji, kako je propisan člankom 74. stavkom 1. Uredbe br. 2454/93.

IV – Zaključak

32. Uzimajući u obzir sve navedeno, predlažem Sudu da na prethodno pitanje koje je postavio Finanzgericht Hamburg (Porezni sud u Hamburgu) odgovori na sljedeći način:

Uvjet istovjetnosti, kako je propisan prvom rečenicom članka 74. stavka 1. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1063/2010 od 18. studenoga 2010. – prema kojem proizvodi deklarirani za puštanje u slobodan promet u Europskoj uniji moraju biti isti kao i proizvodi koji su izvezeni iz države korisnice iz koje se smatra da su podrijetlom – ispunjen je u okolnostima poput onih na kojima se temelji ovaj predmet, kada nekoliko pošiljki sirovog ulja palminih koštica (jezgri) podrijetlom iz različitih država koje uživaju isti povlašten tretman nije bilo fizički odvojeno radi prijevoza, već je bilo uliveno u isti spremnik teretnog broda i, posljedično, u Europsku uniju uvezeno kao mješavina u tom spremniku.

1 – Izvorni jezik: engleski

2 – Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2, svezak 1., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1063/2010 od 18. studenoga 2010. (SL L 307, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 20., str. 3.)

3 – Uredba Vijeća od 22. srpnja 2008. o primjeni sustava općih carinskih povlastica za razdoblje od 1. siječnja 2009. do 31. prosinca 2011. te o izmjeni uredbi (EZ) 552/97, (EZ) br. 1933/2006 i uredbi Komisije (EZ) br. 1100/2006 i (EZ) br. 964/2007 (SL L 211, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 81., str. 257.)

4 – Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (u daljnjem tekstu: Carinski zakonik Zajednice) (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom

jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), kako je izmijenjena. Tom su uredbom u jednom Zakoniku objedinjene mnogobrojne uredbe i odluke Zajednice iz carinskog zakonodavstva.

5 – Opći sustav povlastica

6 – Presuda Derudder (C-290/01, EU:C:2004:120, t. 45.). U tu svrhu, nekoliko odredaba Carinskog zakonika Zajednice, kako je izmijenjen, odnosi se na pregled proizvoda. Primjerice, u skladu s člankom 68. točkom (b), radi provjere deklaracije, carinska tijela mogu pregledati robu i uzeti uzorke za analizu ili za detaljan pregled.

7 – Iako nije relevantno za ovaj predmet, zanimljivo je primijetiti da je u sustav uvedena veća fleksibilnost i da se više neće upotrebljavati potvrde o podrijetlu. Provedbenom Uredbom Komisije (EU) 2015/428 od 10. ožujka 2015. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 2454/93 i Uredbe (EU) br. 1063/2010 u pogledu pravila o podrijetlu povezanih sa sustavom općih carinskih povlastica i povlaštenim tarifnim mjerama za određene države ili područja (SL L 70, str. 12.) uveden je novi sustav za ovjeravanje podrijetla robe. To se čini na temelju sustava samocertifikacije u kojem su izvoznici registrirani u elektroničkom sustavu, tzv. sustavu REX.

8 – Vidjeti noviju presudu Helm Düngemittel (C-613/12, EU:C:2014:52, t. 32. i navedenu sudsku praksu).

9 – Vidjeti, primjerice, članke 72., 75. i 78. Uredbe. U skladu s tim odredbama, proizvodi koji su u cijelosti dobiveni u državi korisnici (poput povrća uzgojenog u toj državi) smatraju se proizvodima s podrijetlom, a proizvodi koji nisu u cijelosti dobiveni u toj državi mogu steći status proizvoda s podrijetlom pod uvjetom da su naknadno dostatno obrađeni u državi korisnici. Iz članaka 79. i 83. Uredbe nadalje proizlazi da se materijali bez podrijetla smiju upotrebljavati u izradi ako ne prelaze određene postotke proizvoda, dok, primjerice, podrijetlo strojeva i goriva upotrijebljenih u izradi proizvoda nije relevantno za utvrđivanje da taj proizvod ima status proizvoda s podrijetlom.

10 – Kao što je to objašnjeno u uvodnoj izjavi 7. u preambuli Uredbe (EU) br. 978/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o primjeni sustava općih carinskih povlastica i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 732/2008 (SL L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 59., str. 227.), povlašten pristup tržištu Unije uspostavljen je kako bi se pomoglo državama u razvoju u njihovim nastojanjima da smanje siromaštvo i promiče dobro upravljanje i održivi razvoj pružanjem pomoći u stvaranju dodatnih prihoda kroz međunarodnu trgovinu, koji se zatim mogu ponovno ulagati u korist njihova vlastitog razvoja i, osim toga, diversifikacije njihovih gospodarstava. Miješanje međusobno zamjenjivih proizvoda iz različitih država koje pripadaju jednakom sustavu GSP-a to ne mijenja.

11 – U tom pogledu, razlozi sigurnosti mogu zahtijevati da se roba koja se prevozi utovari na način koji ne odgovara teretnom listu. U svakom slučaju, čini se malo vjerojatnim da broj spremnika ili prostora za teret na brodu odgovara broju pošiljaka koje se prevoze u određenom trenutku.